

Proces przygotowania do Kapituły Generalnej

Relacja na temat wyników sensingu Prowincja Koreańska

Data sporządzenia: 28 maja 2024 r.

I. Informacje ogólne

Tematy	Liczba grup	Skład grupy	Liczba osób, które uczestniczyły w procesie sensingu
Przyszłość dzieł apostoelskich	2 grupy	1 brat, 8 współpracowników, 1 rodzina podopiecznego	123 (9 braci, 67 współpracowników, 14 podopiecznych/pacjentów, 10 rodzin podopiecznych, 10 wolontariuszy i dobroczyńców, 4 emerytowanych współpracowników, 7 pracowników z powiązanych z Zakonem organizacji)
Klimat i ekologia	1 grupa	1 brat, 4 współpracowników	31 (3 braci, 18 współpracowników, 2 aktywistów ekologicznych, 8 zwykłych ludzi)
Potrzeby duchowe i opieka duchowa	1 grupa	1 siostra zakonna, 4 współpracowników	30 (24 współpracowników, 6 duszpasterzy)
Kultywowanie kultury Rodzina św. Jana Bożego	1 grupa	1 brat, 4 współpracowników	98 (24 współpracowników, 36 pacjentów/podopiecznych, rodzina i wolontariusze, 16 emerytowanych i byłych współpracowników)
Solidarność i współpraca	1 grupa	5 współpracowników	34 (2 braci, 22 współpracowników, 3 podopiecznych i rodzina, 5 pracowników z powiązanych z Zakonem organizacji, 1 ekspert i dodatkowo jeszcze jedna osoba)
Życie zakonne	5 grup	5 braci	23 braci
Razem	11 grup	35 osób	339 osób

II. Podsumowanie każdego tematu

1. Przyszłość dzieł apostoelskich

- Przyszłość dzieł apostoelskich nie jest wyłączną odpowiedzialnością braci, ale wspólną odpowiedzialnością.

- Wraz ze zmieniającymi się czasami, grupa odbiorców naszej opieki rozszerza się i obejmuje ludzi o różnych i zróżnicowanych potrzebach. Wzrasta również potrzeba pomocy duchowej. Potrzebna jest większa wrażliwość na nowo powstające trudności, a więc musimy wyjść i otworzyć się na potrzebujących we wspólnocie i społeczeństwie.
- Akceptujemy naszą rzeczywistość dotyczącą spadku liczby braci i zmniejszanie się naszych wspólnot oraz fakt, że dziś powinniśmy bardziej skupić się na tym, jak przekazywać nasze wartości.
- Powinniśmy porzucić autorytaryzm, indywidualizm, obojętność i brak refleksji.
- Musimy utrzymywać wpływ braci (przekazywanie wartości, duchowości i szpitalnictwa), zapewnić formację ciągłą współpracowników, dobrą komunikację, wysokiej jakości opiekę skoncentrowaną na osobie.
- Musimy zastanowić się nad rolą braci, współpracowników i pacjentów/podopiecznych oraz nad tym, jak rozwijać wspólne zaangażowanie zgodnie ze zmieniającymi się czasami. Aby osiągnąć te cele, należy opracować odpowiedni rodzaj formacji.
- Na poziomie Prowincji: Jak możemy wspólnie rozwijać wysokiej jakości opiekę?
W jaki sposób Prowincja zamierza przekazywać nasze wartości szpitalnictwa w dziełach apostołskich?
- Na poziomie Zakonu: Formacja współpracowników, przemyślenie kwestii istnienia trzeciego zakonu, formacja i edukacja, dzielenie się misją i wartościami.

2. Klimat i ekologia

- Ogólnoświatowy wpływ zmian klimatycznych i środowiskowych stanowi ogromne zagrożenie dla życia i zdrowia nie tylko ludzi, ale także zwierząt i roślin. Obojętni politycy, wielki biznes i obywatele goniący za materializmem i bogactwem wykazują brak zainteresowania i obojętną postawę. Aktywiści ekologiczni, bracia i współpracownicy są tym bardzo zaniepokojeni.
- Szczególnie w obszarach zdrowia, medycyny i opieki społecznej pojawiają się nowe choroby i rodzaje zaburzeń. Jednak zasoby opieki medycznej i społecznej, aby sobie z nimi poradzić, nie są wystarczające.
- Powszechnie wiadomo, że istnieje duża przepaść między pokoleniami w kwestii rozpoznawania zmian klimatycznych. Konieczne jest bicie na alarm w związku z kryzysem środowiskowym.
- Oczekujemy, że Zakon ustanowi wytyczne dla aktywnego działania, dając tym samym dobry przykład. W szczególności osoby najbardziej narażone mogą łatwo stać się ofiarami katastrof ekologicznych, musimy reagować na te potrzeby.
- Na poziomie Prowincji: Jakie mogą być skuteczne inicjatywy komunikacyjne i wytyczne dotyczące działań w związku ze zmieniającymi się czasami i pokoleniami?
- Na poziomie Zakonu: Jak możemy współpracować, aby pomóc ofiarom zmian klimatycznych i ekologicznych?

3. Potrzeby duchowe i opieka duchowa

- Zauważyliśmy większą świadomość i to, że w grupie była pozytywna synergia dobrych wpływów, kiedy spotykaliśmy się i dzieliliśmy się naszymi przemyśleniami. Większość grup zdecydowanie chce podstawowej formacji w zakresie opieki duchowej.
- Możemy uznać, że opieka duchowa jest niezbędna w życiu i że należy skupić się na duchowości, począwszy od jednostki i organizacji w wąskim znaczeniu, a skończywszy na narodzie i całym świecie.
- Należałoby porzucić uprzedzenie, że tylko rytuały religijne są duchowymi lekarstwami i powinny być sprawowane wyłącznie przez ekspertów.
- Na poziomie Prowincji: Czy istnieje generalny system lub struktura zapewniająca opiekę duchową?
- Na poziomie Zakonu: Dzielenie się dobrą opieką duchową, szerzenie opieki duchowej i zachęcanie współpracowników do angażowania się w działania związane z opieką duchową.

4. Kultywowanie kultury Rodziny św. Jana Bożego

- Przechodzimy od tradycyjnych dzieł opiekuńczych otwieranych i prowadzonych wyłącznie przez braci do dzieł opiekuńczych prowadzonych w przyszłości wspólnie, budując kulturę Rodziny św. Jana Bożego, którą tworzą bracia, współpracownicy, pacjenci i podopieczni, ich rodziny, dobroczyńcy, wolontariusze itp.
- Mogliśmy na nowo uświadomić sobie obecność i znaczenie Rodziny św. Jana Bożego i doceniliśmy jej istotne znaczenie w naszym życiu. Mamy nadzieję, że ta kultura przetrwa w przyszłości.
- Musimy traktować naszych kolegów, pracowników i pacjentów/podopiecznych tak, jakby byli naszą rodziną (miłość, cierpliwość i troska). To powinna być nasza podstawowa zasada.
- Na poziomie Prowincji: Jakiego rodzaju liderów należałoby wybierać? Jaka formacja jest dobra dla liderów?
 - Jak możemy rozpoznać, czy w Rodzinie św. Jana Bożego są osoby zranione i odizolowane i jak możemy się nimi zaopiekować?
 - Jak bardzo jesteśmy otwarci na rzeczywistość i potrzeby najsłabszych osób w społeczeństwie? Jak możemy na nie odpowiedzieć?
 - Jak możemy rozwinąć formację i poznawanie podstawowych wartości oraz jak możemy zinterioryzować wartości i ich praktykę w naszych dziełach apostołskich?
- Na poziomie Zakonu: Jak możemy bardziej „rozpowszechnić” dzieła Zakonu? Poprzez zwiększenie świadomości na temat Zakonu, przekonując opinię publiczną o naszej dobroci i dając się lepiej poznać.

5. Solidarność i współpraca

- „Solidarność i współpraca” są pilnie potrzebne, aby sprostać wyzwaniom związanym z malejącą liczbą braci i ich starzeniem się, a także wzrostem koncentracji wyłącznie na naszym Dziele i rosnącym indywidualizmem pracowników.
- Większość respondentów uznała, że solidarność i współpraca osłabły, a dzięki procesowi sensingu mogliśmy zobaczyć, że obawy wszędzie były bardzo podobne, i że nie była to tylko opinia jednej lub dwóch osób.
- Jest rzeczą oczywistą, że musimy szanować różnice istniejące między braćmi i współpracownikami, między ośrodkami i prowincją, między moim ośrodkiem i innym ośrodkiem, ale także być solidarni i współpracować ze sobą, pokazując, że wszyscy podzielamy ducha pragnienia zachowania i ukazywania tożsamości Zakonu i jego misji.
- Na poziomie Prowincji: Co musimy zrobić, aby współpracownicy przyjęli ducha i misję Zakonu jako swoją postawę życiową? W jaki sposób możemy przekazywać wartości szpitalnictwa i realizować powołanie współpracowników?
 - Czy istnieją systemy ukierunkowujące solidarności i współpracę na rzecz odzyskania synodalności między Zakonem a Dziełami w celu poprawy komunikacji, dokonując szczegółowego planowania i budowania strategii wdrażania?
- Na poziomie Zakonu: Ponieważ liczba braci na całym świecie maleje, a współczesna tendencja do indywidualizmu wzrasta, konieczne jest stworzenie systemów, konkretnych planów działania i praktyk w celu utrzymania i przekazywania duchowości i wartości Zakonu.

6. Życie zakonne

- Na nowo odkryliśmy ducha św. Jana Bożego w jego różnych formach.
- Patrząc w lustro, zastanawiam się nad moim sposobem życia we wspólnotcie.
- Ze względu na starzenie się braci, potrzebny jest nowy rodzaj życia wspólnotowego i modlitwy.
- Przekonaliśmy się, że musimy promować życie braterskie we wspólnotcie i że było to coś, na czym nam zależało, gdy wstępowaliśmy do Zakonu.
- Musimy szanować wyjątkowość każdego brata i wystrzegać się łatwo pobłażającego indywidualizmu.
- Uznaliśmy, że dalsze istnienie Zakonu narażone jest na ryzyko.
- Powinniśmy zadać sobie pytanie, czy mamy jakieś uprzedzenia, a następnie zastanowić się nad nimi i podjąć konkretne kroki i działania.
- Na poziomie Prowincji: Czy wszyscy bracia w prowincji szczerze podchodzą do ludzi, którzy potrzebują naszej pomocy? Jak możemy uwidocznic naszą obecność jako osób konsekrowanych?
Czy w naszych wspólnotach istnieją dobre praktyki szpitalnictwa?
- Na poziomie Zakonu: Popieramy propozycje utworzenia trzeciego zakonu ze względu na zmniejszającą się liczbę braci i potrzebę przekazywania charyzmatu Zakonu. Jakie konkretne działania możemy podjąć?
Czy w związku ze spadkiem liczby powołań i starzeniem się braci nie należałoby rozważyć zmiany struktury Zakonu (zarząd generalny i prowincja)?
Czy istnieje odpowiednia formacja nie tylko dla braci, ale także dla współpracowników, w celu przekazywania charyzmatu Zakonu?

III. Zdjęcia dot. procesu sensingu

○ Wprowadzenie dla wszystkich członków grup sensingu

○ Spotkania i działania grup sensingu

○ Relacje przedstawione Braciom

